

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
 Editură Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

1

APOSTOLATUL lui NAE IONESCU

Prof. Dr. Gheorghe Constantin NISTOROIU

*„Noi ne-am hrănit din tot ce-am dăruit.
 Avutul nostru, tot ce-am risipit.
 Nu pregeta să suferi și să sângeri!
 Izbânda noastră crește din înfrângeri.”*

(Profesor, ofițer, prizonier, scriitor Radu Mărculescu)

Urmând Tradiției Neamului său legendar, în mod expres, dimensiunii filosofice și teologice a marilor Geți, precum **Apollo, Zamolxe, Deceneu, Socrate, Platon, Aristotel, Seneca, Ioan Botezătorul, Iisus Hristos, Apostolul Pavel, Teotim I, ÎNVĂȚĂTORUL Nae Ionescu**, surprinde epoca Generației sale de Aur, prin zbulciumul metafizic al sufletului pornit pe drumul lăuntric al misticii, crezând neclintit în veșnicia Vieții pe care ne-a dăruit-o Mântuitorul Hristos prin Viața Sa umano-dumnezeiască.

„Aproape este de tine cuvântul, în gura ta și în inima ta – adică cuvântul credinței pe care-l propăvăduim. Că de vei mărturisi cu gura ta că Iisus este Domnul și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat pe El din morți, te vei mîntui.”

(Sf. Ap. Pavel, Epistola către Romani, 9, 8-9)

Harul Elitei Străbunilor peste care s-a pogorât cel al Duhului Sfânt, l-a înrădăcinat în dreapta credință a Neamului, pârguindu-i roada Iubirii hristice, care l-a transfigurat spiritual, ancorându-l cu întreaga sa ființă și persoană într-o renaștere apropiată a Creștinismului primar, cum era în gena strămoșilor, în vremea veșniciei nemuriri lor.

„Cred neclintit în veșnicia vieții, de aceea am apărât-o până la moarte!” (Ioan Ianolide, 1983, în Testamentul unui nebun, Ed. Bonifaciu, 2015, p. 7)

Urmând Filosofului absolut **Iisus Hristos** și celui mai mare Filosof, Apostolul **Pavel, Nae Ionescu**, netulburat de erudiție, s-a adâncit metafizic în adâncul oricărui lucru, s-a înălțat mistic pe culmile gândirii sofianice, intuind plinătatea filocalică a teologului, exprimându-se prin **graiul viu al inimii, al sufletului, al ființei sale electrizante**.

Filosoful l-a anticipat și l-a trăit la dimensiunea sufletului românesc pe marele mistic ortodox **Ioan Ianolide**, care a intrat în închisoare ca om rațional, ca om de cultură, cu o viziune creștină și a ieșit după două decenii și ceva, transfigurat prin focul rugăciunilor, prin suferință și iubire, într-o clarviziune care s-a reflectat în apele nemărginite ale unui **nou cer spiritual**, apropiindu-se astfel de sfințenia Neamului.

„Sfințenia fixează un punct luminos, grăia marele Filosof creștin Ernest Bernea, cel mai înalt pe cerul spiritualității noastre, fiindcă Sfântul este cel mai mare înnoitor de suflete și vremuri.” (Ernest Bernea, Îndemn la Simplitate, Predania, 87)

Harul și bogăția spirituală post temniță a Profetului **Ioan Ianolide**, peste care covârșea Iubirea lui Hristos și a Maicii Sale Maria, sunt fascinante, conferindu-i la înalt nivel filosofico-teologic, creația mistică a mărturisirii sale isihasto-carpatine.

„Mă simt plin ca un stup de albine harnice într-un an bogat în flori melifere. Mă simt în posesia unei viziuni proaspete a creștinismului și a lumii. Mă simt unit cu toți oamenii în tragedia vieții mele și cred în mântuirea lumii, dar numai prin focul unor purificări sincere, libere și autentice. Scriu cu inima, cu viața, cu ființa mea.” (Ioan Ianolide, op. cit., p. 9)

Așa a fost Nae Ionescu – Omul, Creștinul, Filosoful, Profesorul, Jurnalistul model.
Un stup de albine. O corolă de flori. O miere a gândirii pure ca la Începuturi, spre Agapa fiecărui om cu simțire, cu simplitate, cu spirit, cu har, cu farmec, cu mireasmă.

Sufletul său frumos purces din strămoși s-a oglindit admirabil în opera vieții sale.

A fost o armonie - unitate a diversității!

A fost un Amfiteatru de antinomii!

A fost un Altar al dăruirii sofianice!

A fost o jertfă filocalică!

În fața „spectatorilor” săi, sufletul său emana lumină din Lumină, răsfirând-o în jur în nemărginiri infinite, netezind „ucenicilor”, Calea înspre Viață, înspre Iubire, înspre Jertfă, înspre Adevăr, înspre Frumos, înspre Libertate, înspre Cruce, înspre Înviere!

Viziunea lui pur metafizică se întrepătrundea cu creștinismul ortodox al Neamului.

„Vede viața dezvoltându-se cu sete în timp. Știa că timpul, și anume timpul organic, e condiția realizării vieții și că tot în timp e dată ecuația și drama luptei de mântuire a omului. Dar mai știa că, dincolo de aceasta, e o perfecțiune atemporală, care are esențele și voințele ei, care, fiind pe deasupra condițiilor timpului, e într-un fel statică și veșnică, în aceeași măsură în care e și vie.” (Vasile Băncilă, Nae Ionescu, în Crestomația lui Gabriel Stănescu, Nae Ionescu în conștiința contemporanilor săi, Criterion Publishing Co, Inc. București, 1998, p. 50)

Radiind în fața sufletului său, arzător ca un foc, doldora de iubire, inima i se resfira ca degetele fine ale unui pianist, când cuprind îmbrățișarea DORULUI în simfonie.

Fiecare clipă zămislită în pulsul vieții a fost o ancorare a vremii în timp!

Fiecare gând alb înfiripat în cuvântul ales a fost un țărniș nețărniș!

Fiecare grai viu, vulcanic s-a revărsat într-un torent de cascadă!

Fiecare brodată a gândului alb înfrumusețează viața!

Fiecare picur al cuvântului ales înnobilează graiul splendorii!

Toată viața sa scurtă, electrizantă, fascinantă a vorbit cu nemurirea sa!

Cuvântul graiului său viu era cald și aprig, apă și vulcan, luminos și înspăimântător, adiere și furtună, sclipire și fulger, legănare și trăznet, răsărit și azur, prezent și viitor!

Sensibil la tristețile vieții sale – vieții nației, devine un receptor de armonie, de frumos, de pace, de înălțare, de integrare în cosmos: ataraxia mării înțelepciunii, sentimentul plinătății sufletului ce pogoară pe un tărâm aproape muzical, unde susură cântarea, unde vibrează poezia, unde totul e claritate, majestate și euritmie.

Profesorul - Filosof a survolat peste multe domenii, dar patru au fost sacre sufletului său, surprinzător de cuprinzător: **poezia, istoria, filosofia și teologia.**

În **Poezie**, „Omul poet este un idealist – realist, creator de valori, înnoitor, deschizător de drumuri.” (Ernest Bernea, Poetul - Îndemn la Simplitate, Predania)

„În **Istorie**, a văzut mai ales comunitatea etnică, neamul. Și în **Metafizică**, mai ales pe Dumnezeu.” (Vasile Băncilă, Nae Ionescu, op. cit., p. 51)

În **Teologie** a văzut frumusețea nemuritoare a sufletului uman, care „a fost comparat cu un diamant ceresc de mare preț. Dacă privim prin el făpturile și lucrurile lumii, toate strălucesc cu o frumusețe care întrece toate frumusețile lumii.” (Arhim. Sofian Boghiu, Caut Fața Domnului, Ed. Bizantină, București, 2018, p. 11)

Gânditorul naționalist Nae Ionescu a fost un sacerdot metafizico-mistic, care a slujit și slăvit Tradiția Neamului, Sfânta Treime, Mântuitorul Hristos și Fecioara MARIA. Poate avea viața creștinului ortodox daco-român un sens mai înalt decât acesta?!

Cu lumina străbună pătrunsă în suflet a pășit pe Calea din lăuntru, adunând crâmpene de cer pe care le-a oferit Generației sale de Aur, înaripându-i conștiința.

Profesorul Nae Ionescu a trăit plinătatea BUCURIEI, urcându-i ușor toate treptele: ascensiune, înfăptuire, frumusețe, desfătare, putere, revărsare, armonie, împăcare, răsfrânte în stările ei esențiale; de a fi în lume, de a cunoaște, de a crea, de a dăruia!

FILOSOFIA creștin – ortodoxă daco-română având gena în metafizica și mistica getică a sugerat permanent posibilitatea unui nou început pentru creștinătate, după ce a intrat în comuniune cu **TEOLOGIA** ortodoxă, urcând treptele desăvârșirii lăuntrice a gânditorului, în sensul devenirii unui creștinism integral **isihasto-carpatin.**

Ar fi fost FRUMOS, ca o sublimă CÂNTARE liturgică, dacă n-am fi trăit, dacă n-am trăi încă, DRAMA seculară/ milenară, a spiritualității creștine românești, prin faptul că, în **Dinastia ortodoxă, Regina – Teologie și Prințesa – Filosofie** nu au devenit **ereditare** pentru continuitatea și dăinuirea **SOFIANISMULUI nostru valah**.

În Neamul primordial, **DARUL** hărăzit de Bunul Dumnezeu, cel al **FILOSOFIEI** și al **TEOLOGIEI** prin excelență, ar trebui să existe **Facultate de Filosofie**, cu secție de **Teologie ortodoxă** și **Facultate de Teologie** cu secție de **Filosofie ortodoxă!**

- **Ce Corifei a avut Academia Teologică Ortodoxă în ultimile două secole?!**
- **Ce Profeți au țâșnit totuși din facultățile filosofice – liber cugetătoare?!**
- **Ce ținută regală și ce eleganță princiară au avut Marii Teologi și Magistrii Filosofi creștini ortodocși valahi la Catedra Neamului?!**

- **Mai ales cei care și-au dat licența și doctoratul – Magna cum laudae în Academiiile spirituale din timpul regimului concentraționar!**

- **Mai ales cei care și-au împlinit Apostolatul creștin în taigaua temnițelor atee!**

O paranteză de reflecție...

Nae Ionescu a fost predestinat, chemat și ales din Neamul geto-dac al Fecioarei Maria, de către Mântuitorul Hristos – Filosoful – Teolog absolut al Cosmosului. „*Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserica (societatea-comuniune creștină este Biserica națiunii - a lui Hristos n.a.): întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători;...*” (Sf. Ap. Pavel, Epistola întâia către Corinteni, 12, 28)

Învățătorul creștin ortodox are vocația și misiunea de a educa și forma elevii săi!

Profesorul le cere continuu studenților să învețe! **Învățătorul** îi învață permanent!

Când am elaborat acest eseu despre marele Învățător al Neamului, Nae Ionescu am pornit la Drum cu Sf. Apostol **PAVEL** și cu marele Mărturisitor **Ioan Ianolide**.

Pe primul l-a iubit Filosoful, anticipându-l pe al doilea.

Eu îi iubesc pe toți trei!

Filosoful nostru era conștient de rolul imens pe care l-a avut **Sfântul Apostol Pavel**, filosoful – teolog prin excelență, care cunoștea toată cultura antichității, fiind o **Autoritate profetică** în propovăduirea universală a Creștinismului hristico-mesianic.

Dorea cu ardoare să elaboreze un ciclu de comentarii la Epistolele marelui Apostol, dar regele ucigaș și amanta sa roșie i-au curmat firul vieții, când era la jumătatea ei.

Nae Ionescu era convins că fără **Înțelepciunea** lui Dumnezeu, prin care totul și toate se cunosc, inclusiv cunoașterea lui Dumnezeu, toate înțelepciunile lumești care nu se circumscriu, care nu se asumă, care nu se însumă Atotștiinței divine, pier, căci este scris în Cartea vieții: <<*Pierde-voi înțelepciunea înțelepților și știința celor învățați voi nimici-o*>>. *Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este cercetătorul acestui veac? Au n-a dovedit Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acesteia?* (Întâia Epistolă a Sf. Ap. Pavel către Corinteni, 1, 19-20)

Înțelepciunea care ajută Omului religios, respectiv creștinului ortodox să-L cunoască pe Dumnezeu, nu este știința cea multă și nici cultura bogată, ci **IUBIREA!**

„*Înțelepciunea o propăvăduim la cei desăvârșiți (acolo, unde prisosește Dragostea), dar nu înțelepciunea acestui veac, nici a stăpânilor acestui veac, care sunt pieritori, Ci propăvăduim înțelepciunea de taină a lui Dumnezeu.*” (idem., 2, 6-7)

Întru Veșnicie, întru începutul tuturor lucrurilor și întru finalitatea lor sălășluiește **DRAGOSTEA**, care este **DUMNEZEU** și la care poate ajunge Omul creștin valah.

Nu întâmplător Filosoful Nae Ionescu și-a început cariera universitară, vocația de **Învățător al Neamului** cu lecția de deschidere, **IUBIREA...**

Și deloc întâmplător, **Apostolatul lui Nae Ionescu** a avut ca Temelie și Stâlp, **Înțelepciunea Apostolului Pavel**, prin Epistolele sale metafizico-mistice, întru care a abordat teme fundamentale vieții pământești și cerești, astfel: **credința** și urmările ei, **faptele bune** care trebuie să urmeze credinței, **chemarea** neamurilor – adevărata Biserică, întrebuițarea **Darurilor** ce ni s-au dat spre cinstirea lui Dumnezeu, **răbdarea**, cuvântul și puterea **Crucii**, propovăduirea Evangheliei stă în **Înțelepciunea** cea după Dumnezeu, **Hristos – Temelia Bisericii Sale**, creștinii – Trupul Bisericii – Trupul lui Hristos, condamnarea păcatelor, despre **căsătorie, necăsătorie, văduvie**, diversitatea **Darurilor**, **Dragostea**, **Învierea Domnului** și învierea noastră, **iertarea** pentru pocăință, **libertatea** slujită prin iubire, **Tatăl nostru** – Izvorul tuturor neamurilor din cer și de pe pământ, sfaturi folositoare vieții pentru familie,

părinți, copii, slujitori, conducători, **smerenia**, despre cei **adormiți**, A doua venire a lui Hristos, despre Antihrist, ferirea de eresuri, erezii, însușirile Clerului superior, răutatea și păcatele vremurilor din urmă, sfaturi pentru bătrâni, bătrâne, despre **Fiul Omului**, **Hristos este Arhiereu în veci**, îndemnuri la viața creștinească etc.

Să reținem câteva perle Mari din înțelepciunea marelui Apostol get Pavel:

Despre lupta cea mare a creștinilor

„Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, împotriva stăpânilor, împotriva stăpânitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhului răutății, care sunt în văzduh.” (Efeseni 6, 11-12)

Despre Cuvântul lui Dumnezeu

„Cuvântul lui Dumnezeu e viu și lucrător și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, și pătrunde până la despărțitura sufletului și duhului, dintre încheieturi și măduvă, și destoinic este să judece simțirile și cugetările inimii.” (Evrei 4,12)

Îndemn la viața creștinească

„Rămâneți întru dragostea frățească. Primirea de oaspeți să n-o uitați... Aduceți-vă aminte de cei închiși, ca și cum ați fi închiși cu ei; aduceți-vă aminte de cei ce îndură rele, întrucât și voi sunteți în trup. Cinstită să fie nunta întru toate și patul nespurcat.

*Feriți-vă de iubirea de argint... Aduceți-vă aminte de mai – marii voștri, care v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviți cu luare aminte cum și-au încheiat viața și urmașile credința. **Iisus Hristos, ieri și azi și în veci, este același.**”* (Evrei 13, 1-8)

Când Ioan Ianolide a ajuns în Capitală, la vârsta majoratului s-a înscris la Facultatea de Filosofie și Litere, realizând și zugrăvind prin mărturisirea sa, peste multe decenii, o adevărată Icoană ortodoxă a Profesorului-Filosof Nae Ionescu.

„Aveam în față trei profesori de filosofie.

Unul era savant, (probabil Constantin Rădulescu-Motru), încât cunoștea tot ce s-a gândit în istorie, dar nu putea gândi nici o iotă personală, ci reproducea pe alții. Era un fel de bibliotecă ambulată și nu l-am ales, căci puteam să citesc în original ce era de citit. El îmi părea confuz în tot savantlâcul său, lipsit de personalitate – cu toate titlurile sale – și deci neinteresant.

Al doilea profesor avea o viziune raționalist-materialistă (așadar, nu-i mai pomenim numele), pe care o camufla sub masca umanismului, democratismului și poporanismului. Era director la ziarele stângist-liberale. Era suspectat de a fi comunist, dar el se lepăda ca de satana de astfel de orientare și poza ca filosof liberal, deschis ideilor mari ale secolului. Știam bine care erau acele <<idei>> și cum aveam o mare rezervă față de idei, nu l-am urmat nici pe acest profesor.

*L-am urmat pe al treilea, un tânăr de geniu, cu personalitate puternică, făuritor de școală nouă. Omul ăsta **cucerea imediat**. Mereu era **proaspăt, surprinzător și cuceritor**. Era atât de personal, încât chiar când vorbea despre alți filosofi, se exprima pe sine. Într-un fel, el învăța odată cu noi toți. Toată inteligența tânără gravita în jurul său. Sub ochii noștri se alcătua o gândire românească. Pornea de la o idee, colinda cu ea din Antichitate până la moderni, se oprea îndelung în Bizanț și termina într-o exprimare personală. **Deși era o inteligență excepțională, în fond era un mistic. Deși avea o viață zbuciumată de toate tensiunile contemporane, părea un ascet. Ardea în el o tainică sacralitate. Înainte de a gândi, el simțea, înainte de a da, el primea ideea. Sub calmul acela academic se petrecea o ardere secretă până la incandescență. El vedea – iată de ce m-a atras!***

*Trăia filosofia ca pe o taină, viața ca o taină, lumea ca o taină. Noi îl iubeam, el însă părea olimpien, dar aveam să-i descoperim inima în curând. **Gândirea lui părea finită și infinită, vremelnică și eternă, imperfectă și perfectă în același timp. Gândirea lui era certitudinea în relativitatea vieții!***

Avea darul să surprindă prin sursele din care se inspira. Odată, după ce ne-a ținut cu sufletul la gură două ore, fără să știm la ce concluzie va ajunge și de unde ar putea să o ia, întrucât epuizase toți filosofii cunoscuți, a terminat prelegerea trimițându-ne să citim <<Prohodul>>. În ziua aceea am năvălit toți studenții prin biserici să citim <<Prohodul>>, uimiți că se pot ascunde în el idei mai presus de filosofie.

La îndemnul lui, fără o indicație metodologică, fiecare dintre noi făcea experimente de trăire, asceză și mistică.” (Ioan Ianolide, Testamentul unui nebun, op. cit., p. 21)

Sfântul Apostol Pavel supranumit – **Noul Testament Mic**, a creat cel mai sublim Poem al Dragostei, pe care l-a adresat mai întâi Corintenilor și apoi lumii întregi.

Cetatea Cavalerilor

Avram Iancu -150

Nr. 9 (25) septembrie 2022

DRAGOSTEA și bunurile ei.

„De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător.

Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sânt.

Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește.

Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuește, nu se laudă, nu se trufește.

Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul.

Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.

Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă.

Dragostea nu cade niciodată. Cât despre proorocii – se vor desființa; darul limbilor va înceta; știința se va sfârși.

Și rămân acestea trei: Credința, Nădejdea, Dragostea. Iar mai mare dintre acestea este DRAGOSTEA! Căutați dragostea!” (Sf. Ap. Pavel, Epistola Întâia către Corinteni 13, 1-8; 14,1)

14 Septembrie 2022 ,
+ **Înălțarea Sfintei CRUCI**